

Introitus: *Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. Amen*
Blaze národu, jemuž je Hospodin Bohem, lidu, jež si zvolil za dědictví. (Žalm 33,12)

Hospodinův zákon je dokonalý, udržuje při životě. Hospodinovo svědectví je pravdivé, nezkušený jím zmoudří. Hospodinova ustanovení jsou přímá, jsou pro radost v srdci. Hospodinovo přikázání je ryzí, dává očím světlo. Hospodinova bázeň je čistá, obstojí navždy. Hospodinovy řády jsou pravda, jsou nejvyšší spravedlivé, nad zlato vzácnější, nad množství ryzího zlata, sladší než med, než včelí med z plástve.

Jsou poučením i pro tvého služebníka, když na ně dbá, má odměnu hojnou. Kdo může rozpoznat bludy? Zprošť mě i vin, jež jsou mi skryty. Též před opovázlivci chraň svého služebníka, nedopusť, aby mi vládli. Pak budu bez vady a shledán čistý, prost množství nevěrností. Kéž se ti líbí řeč mých úst i to, o čem rozjímám v srdci, Hospodine, má skálo, vykupiteli můj!

Žalm 19, 8 -15

A v tu hodinu vstali, vrátili se do Jeruzaléma a našli shromážděných těch jedenáct i ty, [kteří byli] s nimi, a [ti jim] říkali, že Pán byl skutečně vzkříšen [z mrtvých] a ukázal se Šimonovi. A oni vypravovali, co [se jim stalo] na cestě a jak se jim dal poznat v lámání chleba.

Zatímco o tom mluvili, postavil se sám Ježíš uprostřed nich [a řekl jim: „Pokoj vám.“] Vyděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: „Proč jste [tak] rozrušení a proč ve vašem srdci vystupují pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a [na] mé nohy, že jsem to já. Dotkněte se mne a podívejte se: duch nemá maso a kosti, jako [to] vidíte [na] mně.“ [A když to řekl, ukázal jim ruce a nohy.] Když [tomu] ještě pro [samou] radost nemohli uvěřit a [jen] se divili, řekl jim: „Máte tu něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby [a plást medu]. Vzal si a pojedl před nimi.

Lukášovo evangelium 24, 33- 34

Kapr na medu

Pokud nám někdo ukáže výrazně barevnou odlehčenou kostičku z plastu – napadne nás hned: LEGO. Když v roce 1932 začal tesař Ole Kirk Christiansen z dánského městečka Billund vyrábět dřevěné kostičky, netušil, že v roce 2010 bude celkový roční objem vyrobených kostek Lega přibližně dvacet miliard, což je 600 dílků za sekundu. Stavebnice netušených možností s názvem *Hraj si dobře* (z dánského výrazu „Leg godt!“) provázela životy mnoha dětí i dnešních rodičů.

Nekonečné možnosti pro stavbu z kostiček Lega najdete na internetu, když si dáte do vyhledávače LEGO a budete chtít vidět obrázky. Všechny však vycházejí ze základního rozměru kostičky s rozměrem 32 x 16 x 11 mm. Tímhle zákonem poměru a velikosti je podobné lego jinému pravidlu. Velikosti včelí buňky na plástu. Téměř 15mm hluboký šestistěn trubkovitého tvaru (buňka) umožňuje, že stěny buňky jsou společné buňkám sousedním a navzájem do sebe bezzbytku zapadají. Dno buňky je uzavřené a zároveň společné s buňkami na opačné straně plástu. V příčném řezu se plást jeví jako stomečková struktura. Střední osu tvoří dna buněk resp. mezistěna a jednotlivé buňky vybíhají do stran vzhůru v mírném úhlu asi 5°. Proto med sám o sobě nevyteče.

LEGO dobře zvýrazňuje několik rysů, které se dají vystopovat v Božím stvoření, například u těch včelích buněk. Rád je připomenou alespoň několika slovy:

1. **Svět má od počátku jasný řád.** Na první pohled to vypadá nepříjemně, ale je to naprostá nutnost. Na tom stojí naše stabilita, tam je náš pokoj. Pán Bůh na nebi, maminka s tatínkem doma, práce, spánek, to vše musí mít svůj rozměr, svůj řád, svoje zákonitosti. A ty jsou nám dány už v naší přirozenosti; tak, jako včelám. Včelař jim nemusí dát mezistěnu s náповědou

– vyrýsovanými rozměry buněk. Postaví si to i samy. Mají to v hlavě. Včely vnímáme až na květech, ale už v lednu některá včelstva začínají vychovávat uvnitř teplého chomáče v úlu nové mladé včely. Dalo by se říci v nejhorší zimě se už připravují na léto. V těchto bezesporu krutých podmínkách není možné, aby si některá včelka chtěla dělat něco vlastního, co by jí možná bavilo, co by se jí víc líbilo, než určitý zažitý a stále opakovaný životní stereotyp. Kdo by si chtěl žít jinak a dělat si něco na svém vlastním písečku, riskuje svou vlastní smrt a zároveň ohrožuje existenci celého společenství. U kostiček LEGA jsme všichni bez protestování přijali základní normu rozměru, nicméně využili jsme při tom i další společnou charakteristiku.

2. **Svět i LEGO nabízejí k využití velký rozsah možností.** A ty možnosti nejsou dány jen kostičkami, ale i tím, kdo je staví a co jej při tom skládání napadá. Ten barevný kostičkový blázinec nastartuje i čtyřicetiletého chlapa a on si staví. A kostičky Lega nás vtáhnou i do spolupráce. Můžeme si navzájem pomoci a uplatnit naše rozmanité schopnosti. Podobně je to i u těch včel:

Po svém narození včela provádí úkoly, které jsou přiměřené jejímu věku – vyspělosti. Nejdříve vyrábí teplo, pak vyrábí mateří kašičku, kterou krmí larvičky, pak vyrábí vosk a staví plásty, pak uklízí v úle, a pak vylétá z úlu a snáší nektar, ze kterého vyrábí med, pak zalepuje spáry propolisem. Nakonec hlídá na česně, na takovém tom letišti před vstupem do úlu. Není žádná včela, která by celý svůj život jen krmila larvičky, nebo stavěla plásty. Dokonale využívají čas svého dospívání a stárnutí. Stejně tak je tomu v lidském společenství. Každé období má svoji krásu a smysl. Jen blázen chce být pořád mladý a vyvádět jako ve dvaceti. Je před námi úkol: Ač nejsme dobře placenými návrháři firmy LEGO, máme objevit právě svůj dnešní úkol a přijmout jej s vděčností. A to nahrává dalšímu rysu:

3. **Odpovědnosti každého jedince za svoje okolí.** Kostičky jsme dostali sice v úhledných bednách, ale v jednotlivých sadách byly dostatečně pomíchané. Nedaly se pak stavět speciální stroje a zařízení, potíže tu chybělo kolečko, tam panáček. Když to někdo takto zmate, je třeba putování zastavit a udělat velký úklid. A odpovědnost každého stavitele za pořádek je zárukou úspěchu dalšího stavitele.

Svět se může valit dál samospádem. Dovolte mi, abych to ilustroval i na tomto domě, který nám Pán Bůh dává užívat k bohoslužbám: Olivovna může mít nepořádek, jako měla i minulá léta, ale když se využije odpovědně příležitost, kterou svou existencí v těchto stěnách dostáváme, můžeme posloužit mnoha lidem v unikátní chvíli vzájemného setkání. Jednou při Legu, jindy při muzice, výrobě domácích šperků či při divadle.

Personální poradce Martin Vosecký, kterého pravděpodobně neznáte tak, jako ani já jej neznám, složitě objasňoval v tisku¹, že největší motivací k dobré práci nejsou dárky, odměny

1 Benefity pro zaměstnance jsou tzv. hygienickými faktory. Co to znamená? Že jakmile je získáme, považujeme je za samozřejmé. Proč jsme tak nevděční? Nejsme nevděční, za to může ta "hygiena". Když máme velký hlad, tak jsme vděční za jídlo, ale ve chvíli, kdy jsme sytí, už je považujeme za samozřejmé. Protože být sytý je normální. Takže, stejně jako nejsem vděčný za oběd minulý týden a sprchu loni v létě, tak nejsem vděčný za to, že mi přidali nebo mi firma loni v zimě zaplatila zájezd do Dubaje. Ten, kdo mi benefity dal, pak o mně pochopitelně říká, že jsem hrozný nevděčník! Já jsem samozřejmě rád, když nějakou odměnu dostanu, ale ve chvíli, kdy ji mám, světe, zboř se, je to tak správně, když jsem si to zasloužil!

Existuje tedy jiná cesta, jak motivovat zaměstnance? Ta opravdová spočívá v tom, že zaměstnanec považuje svou práci za zajímavou, uznává svého šéfa, jestli jsou výsledky jeho práce okolím vnímány a uznávány, zda může v práci růst a jestli prostředí, v němž pracuje, vidí jeho potenciál a je schopno s ním dále pracovat. Jak praví známá reklama, je řada věcí, které si za peníze nekoupíte - a mezi ně patří i motivace lidí. Ta je totiž skryta v té druhé části, jež se nazývá intrinsická. Jaký je tedy vztah mezi tou hygienickou částí a touto?

V té první jsem demotivován/nespokojen, když ji nemám, a když ji dostanu, tak je vše O. K. V té druhé, intrinsické,

a další benefity, ale tým, v němž je radost pracovat, smysl práce a růst schopností a vlastností. Pan poradce složitě objevuje to, co je dávno vyjádřeno v pojmu *poslání*. Pokud má člověk jistotu, že práce je jeho posláním a pokud svoje poslání naplňuje tak, jako by jej odevzdával svému Stvořiteli a Pánu, pak je za ním vidět spousta nových věcí. Pokud dělá za peníze a z donucení, jeho práce za nic nestojí.

Pán Ježíš po svém zmrtvýchvstání navštívil učedníky v Jeruzalémě. A povečeřel s nimi pečenou rybu a plástev medu. To aby prokázal, že je vzkříšeným a má tělo. Ryba s medem tomu novému tělu jistě chutnala. Jedli jste kapra na medu? Vynikající jídlo! Tak i to, co měli učedníci bylo tím nejlepším, co mu mohli dát. Mluvili jsme o včelách, bez kterých není med, a taky o Legu, o rysech Božího stvoření, které je dobré zachovávat a respektovat. To proto, aby nám život chutnal v radostech i krizích jako kapr na medu.

„Moje sílo, o tobě chci žalmy zpívat. Bůh je přece hrad můj nedobytný, Bůh můj milosrdný..“ (Žalm 59, 18)

platí, že když ji nemám, tak se tak moc neděje, ale v okamžiku, kdy ji dostanu, jsem spokojen a motivován. Samozřejmě, musím mít vzduch k dýchání, jídlo a peníze, ale pak potřebuji i něco víc. Hygienické faktory se týkají spíše spodku Maslowovy pyramidy, intrinsické jejího vrcholu. (Hospodářské noviny, příloha Kariéra)